

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (Tarbes, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. Lecomte i R. Zeineh)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 31 stycznia 2013 r. (sprawa R 775/2012-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne a Square, Inc.

Sentencja

- 1) *Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.*
- 2) *Strona skarżąca zostaje obciążona kosztami.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2015 r. – Ryanair i Airport Marketing Services/Komisja
(Sprawa T-111/15)
(2015/C 178/15)
Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair Ltd (Dublin, Irlandia) i Airport Marketing Services Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: G. Berrisch, E. Vahida, I. Metaxas-Maragkidis, adwokaci, oraz B. Byrne, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2, art. 2 ust. 4 i art. 3–5 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 23 lipca 2014 r. dotyczącej pomocy państwa SA.33963 (2012/C) (ex 2012/NN) przyznanej przez Francję na rzecz izby handlowo-przemysłowej Angoulême, SNC-Lavalin, Ryanair i Airport Marketing Services;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji zagwarantowanej w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz prawa skarżących do obrony, ponieważ Komisja nie zezwoliła skarżącym na dostęp do akt postępowania wyjaśniającego i nie dała im możliwości efektywnego przedstawienia swojego stanowiska.

- Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ Komisja błędnie przypisała państwu francuskiemu zawarcie Airport Service Agreement i Marketing Services Agreement.
- Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ Komisja niewłaściwie zastosowała test „prywatnego inwestora”.

Strona skarżąca podnosi, że Komisja błędnie odmówiła oparcia się na porównywalnej analizie, która doprowadziłaby do wniosku, że nie nastąpiło udzielenie pomocy na rzecz skarżących. Tytułem zarzutu ewentualnego twierdzi, że Komisja użyła wyraźnie niewystarczających, niezweryfikowanych i mało wiarygodnych danych dla obliczenia rentowności lotniska, zastosowała nadmiernie krótki horyzont czasowy, nie uwzględniła efektów sieciowych, jakich lotnisko mogło spodziewać się uzyskać ze swojego związku z Ryanair, nie podała właściwych wartości usług marketingowych oraz odrzuciła uzasadnienie, dlaczego lotnisko podjęło decyzję zakupu takich usług.

- Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 i art. 108 ust. 2 TFUE przez to, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie oraz naruszyła prawo, stwierdzając, że pomoc dla Ryanair i Airport Marketing Services była równa łącznym krańcowym stratom lotniska w Angoulême, a nie faktyczną korzyścią Ryanair i Airport Marketing Services. Komisja powinna była zbadać zakres, w jakim sporna korzyść została naprawdę przeniesiona na pasażerów Ryanair. Następnie Komisja nie określiła ilościowo jakiegokolwiek przewagi konkurencyjnej, jaką uzyskał Ryanair przez (rzekome) przepływy płatności poniżej kosztów lotniska w Angoulême. W końcu Komisja nie wyjaśniła właściwie, dlaczego odzyskanie sumy pomocy określonej w decyzji było konieczne dla zapewnienia przywrócenia sytuacji sprzed wypłacenia pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 5 marca 2015 r. – Deza/ECHA

(Sprawa T-115/15)

(2015/C 178/16)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Deza, a.s. (Valašské Meziříččí, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat P. Dejl)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora wykonawczego Europejskiej Agencji Chemikaliów ED/108/2014 z dnia 12 grudnia 2014 r. uaktualniającej i uzupełniającej istniejący wpis substancji DEHP na kandydacką listę substancji do ewentualnego włączenia do załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 ⁽¹⁾;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- Zarzut pierwszy oparty na twierdzeniu, że zaskarżona decyzja została wydana ultra vires

Strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest ultra vires, ponieważ i) strona pozwana nie była uprawniona na podstawie rozporządzenia nr 1907/2006 do uaktualnienia, mocą tej decyzji, listy substancji do ewentualnego włączenia do załącznika XIV w rozumieniu art. 59 ust. 1 rozporządzenia, ii) zaskarżona decyzja została wydana po przeprowadzeniu przez stronę skarżącą postępowania sprzecznego z art. 59 rozporządzenia nr 1907/2006 oraz iii) zaskarżona decyzja i przeprowadzone przez stronę skarżącą postępowanie prowadzące do jej przyjęcia stanowią obejście postępowania, które zostało przewidziane w tym celu przez Radę Unii Europejskiej i Parlament Europejski.